

РЕШЕНИЕ

№ 3864

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1793** по описа за **2022** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК.

Образувано е по касационни жалби на Л. Д. Т. и Р. Д. С. срещу Решение № 20112416 от 11.05.2021г. на Софийски районен съд, ГО, 157-и състав, постановено по гр. дело № 73599/2018г.

В касационните жалби са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторите твърдят, че не са събрани писмени доказателства, от които да се установи, дали процесните два недвижими имота са били предоставени за ползване, на кого и приключила ли е законосъобразно административната процедура по трансформиране на ползването в собственост върху тях. Сочат, че имотите са останали неидентифицирани, като по този начин не са били изпълнени указанията на касационната инстанция по дело № 3809/2018г. Неправилни били изводите на СРС, че в производството не следвало да се преразглеждат издадените административни актове по §4 ПЗР на ЗСПЗЗ и §62 ПЗР на ППЗСПЗЗ, защото те можело да се обжалват само от страните по конкретното правоотношение, а не и от трети лица. По този начин не се доказвало от ответника, защо жалбоподателите, които са с признати права на собственост върху недвижимите имоти в местостта „Русия“ и „Прелозите“, не са включени в регистъра към ПНИ и не са отразени като собственици по отношение на тях.

Касаторите молят да бъде отменено решение от 11.05.2021г. на СРС, ГО, 157-и състав по гр. дело № 73599/2018г., като спорът се реши по същество, чрез отмяна на Заповед № РД-15-025/17.02.2014г. на областния управител на Област С. в частта относно техните недвижими имоти.

Ответникът - областен управител на Област С. се представлява от юрк. Л. И., който оспорва жалбите. По същество на спора моли същите да бъдат отхвърлени и да се потвърди решението на първата инстанция. Излага твърдения, че в производството по §4к, ал.6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се обсъжда въпросът дали са били налице законоустановените предпоставки за преобразуване правото на ползване в право на собственост, респ. материалноправни въпроси във връзка със собствеността на имотите и построените върху тях сгради. Тези въпроси се решавали в предходна административна процедура, която била извън предмета на настоящата. След като с влязла в сила заповед е признато правото на ползвател, административният орган е бил длъжен при одобряване на плана на новообразуваните имоти да се съобрази с фактите, каквито са установени за ползвателите с признато право на придобиване на собствеността. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни - Г. С. Г., Д. Л. Г., С. Л. Г., М. Д. Г., Д. Н. А., Т. Н. Т., М. Л. Л., К. К. В., А. В. К., В. В. Л., К. В. К., И. Н. С., Д. С. С., Н. Д. С., И. Д. В., Т. Р. К., В. Г. К., Ц. Г. М., Е. Ц. П., С. Й. Д., Б. Д. В., С. П. М., Д. Ц. В., Ц. С. В., П. Д. В. са редовно призовани, но не се явяват, не изразяват становище по жалбата и не са депозирали писмен отговор във връзка с нейната основателност.

Заинтересованата страна - В. Г. К. се представлява от адв. Л. Б., която оспорва жалбите. Счита, че решението е правилно и не страда от твърдяните пороци.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбите и моли същите да бъдат уважени.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са неоснователни.

С Решение № 20112416 от 11.05.2021г. по дело № 73599/2018г. на Софийски районен съд, ГО, 157-и състав е отхвърлена жалбата на Л. Д. Т. и Р. Д. С. срещу Заповед № РД-15-025/17.02.2014г. на областен управител на Област С., с която е одобрен план на новообразуваните имоти /ПНИ/, относно нива в местността „Прелозите“ с площ от 0.500 дка и нива в местността „Русия“ с площ от 0.800 дка, находящи се в землището на [населено място], район „Нови Искър“.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 157-и състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

С оспорената заповед № РД-15-025/17.02.2014г. на областния управител на Област С. е одобрен ПНИ за землището на [населено място], район "Нови Искър", Столична община. В неговия обхват попада поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 11884.5964.132, находящ се в местността „Русия“, който в регистъра е записан на името на М. Д. Г. и поземлен имот /ПИ/ № 11884.5957.119 в местността „Прелозите“

с неидентифициран собственик.

От правна страна районният съд приел, че съгласно чл. 28, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, с ПНИ по § 4к, ал. 1 от ЗСПЗЗ се установяват границите на имотите, правото на собственост върху които се придобива, съответно възстановява по реда на § 4к, ал. 7 и при условията на § 4а, § 4б и § 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ. ПНИ се изработва въз основа на помощния план и съдържа границите и номерата на новообразуваните имоти, сградите, съществуващите и новопроектираните пътища и улици, съществуващите обекти на техническата инфраструктура и релефа на терена. Данните за собствеността на новообразуваните имоти се записват в регистър на имотите, който е неразделна част от плана. С плана на новообразуваните имоти на всеки правоимащ по § 4а и 4б в съответствие с изискванията на § 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ се определя имот, като местоположението му се съобразява със съществуващите в него сгради и съоръжения или трайни насаждения. Имотите запазват границите и размерите си, когато площта им не надвишава 600 кв.м, съответно 1000 кв.м, и имат осигурен достъп до улица, като разликата над 600 кв.м и над 1000 кв.м до фактически ползваната земя се възстановява на бившия собственик за образуване на нов имот (имоти) с размер не по-малък от 250 кв.м. Всеки нов имот се образува от една или повече съседни разлики, които се възстановяват на един и същ собственик. Разликите, от които не може да се образува нов имот, остават в имота, определен за ползвателя.

Посочва се в мотивите на оспореното решение, че в случая при постановяване на процесния акт, административният орган се е съобразил с представения пред него титул за собственост при одобряването на ПНИ за местност „Прелозите“ и „Русия“, в землището на [населено място], район "Нови Искър". Имотите са били записани на правоимащите съгласно представените по преписката доказателства. Във връзка с доводите на оспорващите, районният съд е отбелязал, че предмет на оспорване в това производство е заповедта на областния управител за одобряване ПНИ. В него не могат да бъдат разглеждани материалноправни въпроси във връзка със собствеността върху имотите. В производството по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се възстановяват, нито се изменят вещни права. Административният орган е бил длъжен при одобряване плана на новообразуваните имоти да се съобрази с правата на собствениците, такива каквито са установени с актовете за собственост, като съобрази императивните изисквания към плана по чл. 28 от ППЗСПЗЗ.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от СРС, 157-и състав, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и е постановено в съответствие с материалния закон. Това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Правилно е разбирането на СРС, че предмет на съдебен контрол в случая не е вещноправният спор между лицата, легитимиращи се за собственици на имот № 11884.5964.132 и № 11884.5957.119, който спор следва да се реши по общия исков ред. Производството по създаване и одобряване на ПНИ има изцяло административен характер и органът, овластен да издаде заповед от вида на процесната, няма правомощието да решава обективизиран пред него спор за собственост. Поради това, в ПНИ се записват за собственици лицата, представили редовни от външна страна документи за притежаваните от тях вещни права. Ако впоследствие с решение на надлежен съд се установи, че тези документи, или някои от тях, не са отразявали

действително притежаваните права и техния титуляр, това обстоятелство е основание за последващо изменение на ПНИ в съответната му част, а не за неговата незаконосъобразност. В тази връзка, правилни са доводите на ответника, че в производството по § 4к, ал. 6 ПЗР на ЗСПЗЗ се установява дали е спазена процедурата по одобряването на ПНИ и дали в регистъра са записани правилно легитимираните като собственици лица, като съдът проверява само верността на отразените в регистъра данни съобразно представените доказателства за установена вече собственост, а не признава правото на собственост, нито разрешава спорове за собственост. При изработване на ПНИ с предимство се ползват лицата с трансформирано право на ползване в право на собственост пред собствениците, чиито права се възстановяват - чл. 28, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. ПНИ се изготвя за земи, попадащи в територии по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и затова законодателят е дал предимство не на бившите собственици, а на ползвателите, като процедурата по преобразуването на правото им на собственост трябва да е приключила.

Тези ползватели обаче следва да са представили доказателства за притежаваното от тях право в производството по създаване и одобряване на ПНИ. По отношение на имот № 11884.5964.132 с площ от 0.600 дка и вписан в регистъра собственик М. Д. Г. пред ответника е бил представен протокол № 1/05.06.2013г. по §62 от ПЗР на ППЗСПЗЗ на ТОА „Нови Искър“. Освен това от заключението на СТЕ, изготвено от инж. Р. П. не се установява да съществува каквато и да е идентичност между този имот с идентификатор № 11884.5964.132 и нивата с площ от 0.800 дка, находяща се в местността „Русия“, правото на собственост върху която е възстановено на наследниците на Ц. Г. Ш. със съдебно решение от 15.02.2001г. по гр. дело № 383/1999г. на СРС, 41 състав.

По отношение на втория недвижим имот с площ от 0.500 дка в местността „Прелозите“, същият не е бил идентифициран на терена от наследниците на Ц. Г. Ш. и не може да се приеме, че същият е идентичен на ПИ № 11884.5957.119.

В проведеното производство не се разрешават спорове за собственост, а въз основа на представените доказателства за призната вече собственост, съдът проверява дали записването в регистъра на собствеността към ПНИ, одобрен с обжалваната заповед, е извършено в съответствие с представения титул за собственост. Съдът проверява само верността на отразените в него данни съобразно представените доказателства и не решава наведените в това производство спорове за собственост. От приетото заключение на съдебно-техническа експертиза, се установява, че планът на новообразуваните имоти отговаря на изискванията на § 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28 от ППЗСПЗЗ, както и на указанията за определяне на техническите изисквания и условията за контрол на плановете по § 4к, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенният съд да потвърди административния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези доводи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 11.05.2021г. на СРС, ГО, 157-и състав е правилно на основание чл.209, т.3 АПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора искането на представителя на ответника юрк. Л. И. за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVIII Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20112416 от 11.05.2021г., постановено по гр. дело № 73599/2018г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 157-и състав.

ОСЪЖДА Л. Д. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] Р. Д. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплатят на Областна администрация на Област С. с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.